

[Palle Simonsen]

her som regeringens eget forslag, og det er regeringens eget ansvar. Det ligger helt klart, at fra det konservative folkepartis side vil vi være 100 pct. imod en gennemførelse af en sådan bestemmelse, fordi vi i virkeligheden her ser kimen til en form for økonomisk demokrati. Kan man ikke gennemføre det på den ene måde, så kan man gennemføre det på den anden måde. I det øjeblik der åbnes op her, så vil der være nye muligheder, der kan åbnes yderligere op, og det er vi under ingen omstændigheder med på. Så med hensyn til dette punkt kan vi klart sige til regeringen, at vi er imod.

**Melchior (CD):**

Jeg synes, det var lidt krukke af hr. Lawaetz at sige, at han sådan set var glad for, at han ikke var særlig enig med arbejdsministeren, for det drejer sig jo her om et stykke sagligt lovgivningsarbejde. Jeg vil ganske ukrukket sige, at der er ting i begge de forslag, vi behandler under dette dagsordenspunkt, som vi har sympati for, og det gør ingen forskel for vor bedømmelse af det saglige i det, hvor det kommer fra. Jeg synes, hr. Lawaetz skulle tilstræbe at samarbejde også med arbejdsministeren – jeg vil ikke engang sige selv med arbejdsministeren – dér, hvor han og regeringen og socialdemokratiet lægger en sådan saglighed for dagen.

Jeg skal med det samme afsløre, at sympatien fra CD i forbindelse med disse forslag overvejende vedrører regeringsforslaget. Selvfølgelig lyder det besnærende, at man skal lade ordene »efter begæring« udgå, for at ingen ligesom skal miste noget. Hr. Johan Philipsen har allerede gjort opmærksom på, hvad det vil føre til at gå i den anden grøft, nemlig automatisk at udbetale. Hvorfor ikke henholde sig til et forslag fra fremskridtspartiet, som vi havde til behandling i forrige uge, nemlig forslaget om, at man skal give meddelelse til folk om deres rettigheder i henhold til loven om folkepension? Dette forslag fik jo – ret enestående – en velvillig behandling af næsten alle ordførere. Hvorfor ikke benytte denne af fremskridtspartiet selv så succesrigt fremsatte tanke, nemlig at man skal have besked, når pensionsalderen indtræder, om de rettigheder man har, og så stadig overlade det til den enkelte at vælge mellem mulighederne for hensættelse eller omgå-

ende udbetaling? Det ville løse problemet på en fair måde, således at ingen gik glip af muligheden for at nyde de rettigheder, der var opnået, men på den anden side heller ingen blev tvunget ind i en situation, som vedkommende ikke ønskede.

Jeg vil, som de to sidste ordførere har gjort det, anknytte nogle bemærkninger til den i regeringens forslag indeholdte bestemmelse om, at ATP skal kunne placere kapital i aktier, ikke blot op til 15 pct., men op til 20 pct. Ligesom de to sidste ordførere må CD meget alvorligt tage afstand fra denne tanke. Jeg har bl. a. hæftet mig ved bemærkningernes argument, at det i flere tilfælde er meget nær ved at være 15 pct. af aktiekapitalen, som ATP nu har fået placeret sine midler i. Det lyder faktisk, som om man, når det engang om nogle år bliver meget nær ved 20 pct., åbenbart vil fortsætte til 25 pct. og så videre op. Der nikkes smilende visse steder i salen. Det kunne tyde på, at jeg har gættet rigtigt, at det netop er den snigende hensigt. Alene denne begrundelse, som ligesom er kommet ud mellem sidebenene her, viser jo, at en sådan fremgangsmåde skal og må vi tage afstand fra. Det kan ikke være meningen. Allerede 15 pct. forekommer mit parti at være rigeligt. Vi støtter i høj grad, at midlerne fortrinsvis skal anlægges i obligationer.

Jeg vil godt stille det spørgsmål til arbejdsministeren, hvis forslag jeg altså hermed også mener at have tilsagt en særdeles velvillig behandling i udvalget, om han på nuværende tidspunkt har nogen oversigt over de økonomiske følgevirkninger af gennemførelsen af forslaget, sådan som det ligger nu. Hvis dette ikke er tilfældet, så kan vi selvfølgelig få det opklaret under udvalgsarbejdet. Under alle omstændigheder vil det være interessant at vide, om der foreligger et skøn herover.

**Ole Henriksen (SF):**

Nu oplever vi jo igen, at det ofte fremmanede ATP-spøgelse ved højlys dag går igen i folketingssalen. Frygten er udtalt, navnlig fra de borgerlige partier. Med de forslag, der er stillet her, har man markeret sine synspunkter med hensyn til, hvem der ønsker, at ATP fortsætter i sin nuværende form, og hvem der ønsker den afskaffet. Fremskridtspartiet ønsker altså at få afskaffet ATP, hvilket vi selvfølgelig må vende os imod.